إلی الحبیب / شماره اول / تابستان ۱۴۰۰

تشکیلاتی باشیم

گفتاری از حاج منصور ارضی و جمعی از ستایشگران پیرامون ضرورت ایجاد تشکیلات در جامعه ستایشگری

إلَی الْحَبیب
شماره اول، تابستان ۱۴۰۰
تشکیلاتی باشیم
گفتاری از حاج منصور ارضی و جمعی از ستایشگران پیرامون ضرورت ایجاد تشکیلات در جامعه ستایشگری
ششـمین نشست صمیمانه جمعی از ستایشگران جوان اهل‌بیت (الی‌الحبیب۶)؛ ۳بهمن۱۳۹۹؛ تهران، مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب (سرچشمه)
تهیه و تنظیم: معاونت تولیدات رسانه‌ای جامعه ایمانی مشعر
طراح جلد: مجتبی خاوری
صفحه‌آرا: حسن ناصری
شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه
قیمت: ۹۰۰۰ (غیرقابل فروش)

استفاده از مطالب نشریه و تکثیر آن برای هیأت‌ها، در صورت ذکر منبع آزاد می‌باشد.

جامعه ایمانی مشعر
قم ـ صندوق پستی: ۱۵۱۳ - ۳۷۱۹۵
رایانامه: info@۱۵۴۲.org
سامانه پیامک: ۳۰۰۰۱۵۴۲
پایگاه اطلاع‌رسانی: www.۱۵۴۲.org

بسم الله الرحمن الرحیم

مقدمه

سلسله‌نشست‌های صمیمانه جمعی از ستایش‌گران جوان آستان اهل‌بیت علیهم‌السلام با عنوان «إلی الحبیب» از آذرماه سال ۱۳۹۷، به‌صورت منظم و فصلی آغاز گردید. هدف از برگزاری این نشست‌ها در قدم اول انس و مودّت بیشتر ذاکران اهل‌بیت علیهم‌السلام و سپس انسجام، هماهنگی، هم‌گرایی و هم‌افزایی بیش‌ازپیش حلقه گسترده‌تری از مادحین در محافل و مجالس اهل‌بیت علیهم‌السلام است. پنجمین نشست از این برنامه، مصادف شد با خبر شهادت حاج قاسم سلیمانی و بعد از آن هم به واسطه شرایط کشور و مواجهه

با بیماری کرونا، برگزاری این نشست، به مدت یک‌سال به تأخیر افتاد. با عنایت اهل‌بیت، ششمین نشست الی‌الحبیب با حضور ستایش‌گران جوان آل‌الله در تاریخ سوم بهمن ۱۳۹۹ برگزار گردید. مهمان ویژه این نشست، ذاکر بااخلاص اهل‌بیت حاج منصور ارضی بودند که از رهنمودهای ایشان در باب آداب نوکری اهل‌بیت بهره برده شد. اهمیت کار تشکیلاتی و شبکه‌سازی بین ستایشگران عمده مباحثی بود که ایشان بر ضرورت آن تأکید کردند. اولین شماره از منشور «الی الحبیب» به بازخوانی این نشست پرداخته است که تقدیم محضر عزیزان می‌گردد.

تکثیر و هم‌افزایی ستایشگران

سید حسین موســـوی: الحمدلله رب‌العالمین و صلّی الله علی سیّدنا محمد و آله و اللعن الدائم علی اعدائهم اجمعین من الآن الی قیام یوم الدّین؛ قبــل از هرچیز خدا را شــاکریم که توفیق یارمان شد و با فاصله یک سال موفق شدیم، ششمین نشستِ جمعی از ستایشگران جوان آستان اهل‌بیــت‌ﷺ را کلیــد بزنیم و دور هم جمع بشــویم. جمع حاضر، جمعی از ستایشــگرانِ جوان آســتان اهل‌بیت‌ﷺ هستند که در واقع عمده دوستان، زیر چهل سال و نسل بعد از انقلاب می‌باشند.

بسیاری از ستایشگرانی که آوازه‌شان در سطح ملی مطرح شده، پایتخت‌نشینانی هستند کــه از نزدیک، محضر پیش‌کســوتانی همچون حاج منصور ارضی می‌رســیدند و کســب فیض کرده و دیده شــدند. اما طبق فرمایشــی از مقام معظم رهبــری که می‌فرمایند کار، باید جریان‌ساز باشد. امروزه دیگر مداحی فقط منحصر در پایتخت نیست، مثلاً امروزه در شهرستان ماهشهرِ خوزستان، جلسات مناجاتِ شب‌های رمضان، با تمام محدودیت‌هایی

که ممکن است، بالغ بر ده هزار جوان و نوجوان، مخاطب و پامنبری دارد. یک روزی حاج منصور ارضی سی شبِ ماه مبارک رمضان در ارگ تهران مناجات برگزار می‌کردند، اما امروز فقط در ارگ نیست. الحمدلله رویش‌های انقلاب اسلامی و همان بچه‌هایی که پای روضه‌های حاج منصور ارضی و پای نوارهای ایشان بزرگ شدند، در استان‌های مختلف با همان لحن، با همان صدا، با همان سبک، حاج منصورهایی هستند که تکثیر شدند و امروز در شهرستان‌هایی رشد کردند که خیلی وقت‌ها به‌خاطر تمرکز در پایتخت، این دوستان مورد غفلت و بی‌توجهی قرار گرفتند. این بچه‌ها کسانی هستند که رسانه نشدند و هیچ‌گاه دیده نشدند، اما تأثیرگذار هستند.

آفت قبل از ایمان، استکبار است و عواملی که انسان را گرفتار استکبار می کند

آفات ستایشگری

حاج منصور ارضی: نفس انسان، اژدهاست. مسیر الی‌الله یک آفت قبل از ایمان دارد و یک آفت بعد از ایمان؛ آفت قبل از ایمان، اســتکبار است و عواملی که انسان را گرفتار استکبار می‌کند، همان آفتی که شیطان گرفتار آن شد و برای ما هم ممکن است پیش بیاید. اما آفتِ بعد از ایمان و بعد از ورود در مســیر، عُجب اســت که بدتر است؛ ما باید مواظب این جهت هم باشیم و بدانیم که شهوات، منحصر در تمایلات جنسی نمی‌باشند و انسان هرچه‌قدر در این راه جلوتر می‌رود و پیشرفت می‌کند، حتی اگر کاری که می‌کند برایش تکلیف باشد، ممکن است با تعریف و تمجیدهایی که از او می‌شود و حرف‌ها و صحبت‌هایی که در مورد او مطرح می‌شود، تحریک شده و دچار عُجب شود. باید به خدا و امام حسین علیه‌السلام پناه ببریم، زیرا هرکس در این درگاه پناهنده شد، خدا قبولش می‌کند.

صلوات حجج طاهره[1] علیهم‌السلام که از زبان امام حسن عسکری علیه‌السلام نقل شده، صلوات عجیبی است

۱. مفاتیح‌الجنان، صلوات حجج طاهره علیهم‌السلام

و نکات جالبی دارد که با همه صلوات‌ها فرق می‌کند. در این صلوات که صلوات بر چهارده معصوم‌ﷺ است، وقتی به حضرت زهرا‌ﷺ می‌رسد، متذکر صفات حضرت شده و به این فقره می‌رسد: «امّ احبائک و اصفیائک» که طبق این فقره دیگر فقط سادات به انتسابشان به آن حضرت ننازند، زیرا امام حسن عسکری‌ﷺ در این صلوات می‌فرمایند: هرکسی حضرت زهرا‌ﷺ را دوست داشته باشد و در مسیر آن حضرت قدم بردارد، حضرت زهرا‌ﷺ مادر اوست و دیگر جای هیچ حرف و سخنی باقی نمی‌ماند.

اما صحبت من در مورد کلمه «اصفیائک» است که بسیاری از علما نظرشان بر این است که مراد از «اصفیائک» همان اهل‌بیت‌ﷺ هستند که به نظر من صحیح نمی‌باشد. اگر مراد ائمه‌ﷺ و اهل‌بیت‌ﷺ بود، دیگر نیازی به فقره امّ‌الائمه‌الهدی نبود. به نظر می‌رسد که مراد از «اصفیائک» که یک گروه خاص می‌باشند همان نوکران حضرت هستند. بنابراین «اصفیائک» یعنی کسانی که حضرت زهرا‌ﷺ انتخابشان کرده که شماها باشید، خُب حالا که انتخاب شده حضرت زهرا‌ﷺ هستید، این مسیر را چگونه می‌خواهید بگذرانید! در انتخابات معمولی اگر شخصِ منتخب مردم، مرتکب خطایی بشود، جریمه‌اش این است که در دوره بعد، دیگر انتخاب نمی‌شود. اما در این راه که بی‌بی دو عالم انتخاب کرده، با دیگر انتخابات فرق دارد؛ یقین کنید که ما به انتخاب خودمان نیامدیم و اصلاً قرار نبود ما اینجا باشیم و او بود که ما را به این سَمت سوق داد که نوکر شویم؛ پس کمی فکر کنیم که چگونه باید در این مسیر قدم بگزاریم.

هرکسی حضرت زهرا‌ﷺ را دوست داشته باشد و در مسیر آن حضرت قدم بردارد، حضرت زهرا‌ﷺ مادر اوست

جمعی از ستایشگران جوان استان اهل بیت
جمعی از ستایشگران جوان استان اهل بیت
ایشگران با رهبر معظم انقلاب

این‌که الان در شهرستان‌ها، مجلس مناجات‌خوانی و دعاخوانی راه افتاده بسیار خوب هست، اما این کار باید زودتر از این‌ها شروع می‌شد، من از قدیم آرزو داشتم و با بعضی از رفقا هم بارها صحبت کرده بودم که ای کاش در این شهرستان‌ها مناجات و دعاخوانی راه بیفتد که الحمدلله توسط شما این نهضت راه افتاده ولی کافی نیست، بلکه باید همین‌طور جمعیت خواننده‌ها زیادتر شده و بیش از این باید باشید و در تمامی شهرها و دهات و روستاها، این حرکت را توسعه بدهید، زیرا باید مردم با خدا آشنا بشوند و این روضه‌ها و مناجات‌ها راه آشنایی مردم با خداست.

وظیفه ستایشگران خیلی سنگین و مهم است؛ زیرا خط‌سازی بر عهده آن‌هاست، خط حاج قاسم سلیمانی‌ها مهم است و حاج قاسم ساختن، کار ماست و باید این حرکت را با نرمی جلو ببریم و کم‌کم نیروها را اضافه کنیم و بدانیم که در طول مسیر نوکری با موانعی روبرو می‌شویم که باید به درستی از کنار آن‌ها عبور کنیم، مثلاً در همین ماجرای کرونا خیلی‌ها با راه‌اندازی مجالس مخالف بودند، تا جایی که وقتی ما مجلس گرفتیم بسیاری حتی از بین همین خواننده‌ها هم به ما هجمه کردند و به ما اتهام زدند که شما ضد رهبری عمل کردید و ما مجبور شدیم قضیه را با خود رهبری در جریان بگذاریم و توضیح دادیم که ما مجالس را با رعایت تمام شرایط بهداشتی برگزار می‌کنیم؛ خود رهبری به دادِ ما رسید و با حمایتش ما را از هجمه‌ای که راه افتاده بود نجات داد.

وظیفه ستایشگران خیلی سنگین و مهم است؛ زیرا خط‌سازی بر عهده آن‌هاست، خط حاج قاسم سلیمانی‌ها مهم است و حاج قاسم ساختن، کار ماست.

ضرورت کار تشکیلاتی

حاج منصور ارضی: نکته‌ای که در حوزه ستایشگری بسیار اهمیت دارد این است که ما باید در کنار فعالیت‌هایمان یک تشکیلاتی ایجاد کنیم تا هم اطلاع‌رسانی را به عهده بگیرد و هم در مواقع حساس تذکر داده و خط نشان دهد و روشن‌گری کند و از جنجال‌های احتمالی جلوگیری کند و هم ابزاری باشد تا از همه ستایشگران حمایت شود، به این معنا که وقتی بر علیه یکی از اعضای تشکیلات هجمه‌ای صورت گرفت؛ تمام تشکیلات و خواننده‌ها در هیأت‌ها و در مجلس‌شان این حرکت را محکوم و اطلاع‌رسانی کنند.

نباید فعالیت‌ها و دعاخوانی و مناجات‌خوانی ما محدود به ماه رمضان باشد؛ بلکه باید هر شب‌جمعه دعاخوانی و مناجات‌خوانی و روضه‌خوانی داشته باشیم، ما باید برای همه اقشار جامعه با هر شرایطی که دارند برنامه داشته باشیم؛ مثلاً بعضی‌ها شب‌ها نمی‌توانند مجلس مناجات شرکت کنند، برای آن‌ها، ظهرها مناجات بگذاریم. ممکن است بعضی‌ها بخندند، امـا عیبی ندارد، بالاخره اثرش را می‌گذارد و نتیجه خوبی هم دارد، زیرا مردم نیاز دارند که

ارتباط همیشگی‌شان را با خداوند داشتـــــه باشند و این برنامه‌ها در ارتباط مردم با خداوند و تقویت روحیه بندگی مؤثر است.

مردم نیاز دارند که ارتباط همیشگی‌شان را با خداوند داشتـــــه باشند و این برنامه‌ها در ارتباط مردم با خداوند و تقویت روحیه بندگی مؤثر است.

لزوم خودسازی و تربیت نفس

حاج منصور ارضی: هر مناجات‌خوان و ستایشگر قبل از این که بخواهد برای مردم بخواند، باید یک مناجات داخلی داشــته باشد و نیازمند است که با خدا خلوت کند؛ زیرا خواننده می‌خواهد بین مردم و خداوند ارتباط برقرار کند و لازمه‌اش این اســت که باید اول خودش وصل باشد.

ستایشگر باید توجه داشته باشد که کسی را برای خودش بت نکند و باید دست از بت‌پرستی بردارد و ملتزم شود که تنها مسیری که درست و صحیح است، مسیر اهل‌بیت علیهم‌السلام است و همه اشخاص تا زمانی مورد تأیید هستند که در این راه قدم بردارند.

یکی از وظایف سنگین ستایشگران این است که حقایق را به مردم برسانند؛ مثلاً چند وقت پیش یک انیمیشــن درســت کردند که از آن این‌گونه برداشت می‌شــد که حضرت زهرا علیهاالسلام بیمار شــدند و بر اثر مریضی از دنیا رفتند. این انیمیشــن در صدا و سیما برای کودکان به نمایش گذاشته شد. این‌ها نقشه‌هایی است که دشمن می‌خواهد حقائق را وارونه کند و از

کودکان شروع کردند؛ اما در مقابل آن‌ها، ما می‌توانیم با این نوکری‌هایمان در عالَم، انقلاب ایجاد کنیم و حقایق را به مردم برســانیم؛ به شرط این‌که تشکیلاتی عمل کنیم و بی‌برنامه جلو نرویم.

ما می‌توانیم
با این نوکری‌هایمان
در عالَم،
انقلاب ایجاد کنیم
و حقایق را به مردم
برسانیم؛
به شرط این که
تشکیلاتی عمل کنیم و
بی‌برنامه جلو نرویم.

فرماندهی واحد

حاج مهدی سلحشور: خدا را شاکریم که در محضر اســتاد گران‌قدرمان هستیم. شجره طیبه‌ای که ایشــان بنیان‌گذارش بودند و بنده حداقل از ســال ۶۰ به بعد را یادم هســت و میوه‌هایش را در این سال‌های اخیر می‌بینیم.

از همان ابتدا ما اســلام سیاســی را از حاج منصور ارضی‌ها یاد گرفتیــم؛ در آن زمانی که خیلی‌ها خودشان را از این مسیر دور می‌کردند و اِبا داشتند از این‌که این دو مقوله را در کنار هم ببینند، ایشان بود که در این جبهه ماند و به ما آموخت که راه صحیح کدام است.

در هر استانی چند نفر از این بچه‌ها هستند که در حال حاضر پرچم‌دار و علمدار استان و شهر خودشان شده‌اند و استان و شهر و محله‌شان را در جریان انقلابی و مسیری که ترسیم شــده است، حرکت می‌دهند و فعالیت‌های خودشــان را به صورت فردی انجام می‌دهند، امّا گیر کار این است که بچه‌ها کنار همدیگر نیستند و از یک‌جا خط نمی‌گیرند و یک اتاق فرمان ندارند و هرکسی برای خودش فعالیت می‌کند. فلسفه تشکیل این جلسه و این جمع

هم همین بود که بچه‌ها از سرتاسر کشور بیایند و در یک جبهه قرار بگیرند و تحت یک اتاق فرمان، به‌روز خبر بگیرند و به‌روز تحلیل بگیرند و به‌روز نقطه‌زنی کنند. آن‌وقت این‌جاست که نقش شما(حاج منصور) مشخص می‌شود، یعنی ما استدعا داریم که شما(حاج منصور) خودتان فرماندهی این تشکیلات را به عهده بگیرید و با نظر خودتان با چند نفر از بزرگترها، اتاق فرماندهی را شکل بدهید؛ این بچه‌هایی که در این مجلس حاضر هستند، همه نخبه‌های استان‌های مختلف کشور و شخصیت‌های تأثیرگذار استان خودشان می‌باشند. شما باید در رأس این‌ها حضور داشته باشید و در کنار شما دیگر بزرگترهای این عرصه بنشینند و به ما کوچک‌ترها فرمان بدهند و به ما خبر و تحلیل بدهند. به نظر من حضور حاج منصور در اتاق فرمان این تشکیلات ضروری است. با یکی دو جلسه فصلی که با فاصله چندماه تشکیل می‌شود، مشکلی حل نمی‌شود. آن‌قدر مملکت ما آبستن حوادث و خبر و تحلیل هست و اتفاقات پشت سر هم رقم می‌خورد که ماهی یک‌بار هم دور هم جمع بشویم کم است، یعنی این جلسات حتماً باید ماهی یک‌بار باشد. الان که در آستانه اتمام سال هستیم می‌توانیم برای سال آینده این‌گونه برنامه‌ریزی کنیم که ابتدای هرماه و یا انتهای هرماه دور هم جمع بشویم.

گیر کار این است که بچه‌ها کنار همدیگر نیستند و از یک‌جا خط نمی‌گیرند و یک اتاق فرمان ندارند و هر کسی برای خودش فعالیت می‌کند.

یکی از ویژگی‌ها و راه‌کارهای جامعه ستایشگری همین است که باید بدانند چه بگویند و چه نگویند و چه چیزی گفته شده و چه چیزی باقی مانده.

توجه به کار تشکیلاتی در کانون مداحان

حاج احمد واعظی: چیزهایی که لازم بود گفته شود حاج آقای ارضی عزیز عنوان فرمودند. حاج آقا مهدی هم آن‌چه که در نظر من حقیر بود بیان کردند. فقط بنده گزارشی از جلسه گذشته بدهم که ماحصل و خلاصه‌اش از این قرار هست که اتفاقاً در آن جلسه هم، بحث تشکیلات منسجم و قوی زیر نظر بزرگترها و تحت عنوان شورای عالی ستایشگری، متشکّل از بزرگانی هم‌چون حاج آقای ارضی و سایر عزیزان در مرکز بود که در زیرمجموعه آن، هر استانی خودش شورای عالی داشته باشد و... .

ان‌شاءالله خداوند به حق امام رضا﵇ همه زحمات و نوکری‌ها را از همه ما و هر کسی تا به امروز زحمتی در این وادی کشیده، قبول کند. از این پس نیز با رویکرد تازه و با طرحی نو قرار هست که انجام وظیفه شود. باید بررسی شود که تا به حال چه کارهایی انجام شده و چه کارهایی انجام نشده است.

حضرت آقا یک وقتی جملاتی فرمودند که ماحصلش این هست: تبیین نقاط نفوذ دشمن،

شناسایی نقاط نفوذ، صف‌آرایی، مدیریت وقت، فعالیت جدی، مسئولیت‌پذیری[1] و..... که فکر می‌کنم کلام حضرت علی‌بن‌موسی‌الرضا علیه‌السلام که فرمودند: «انّ الناس لو علموا محاسن کلامنا لاتبعونا»[2] راه را برای همه نوکران روشن می‌کند؛ زیرا یکی از ویژگی‌ها و راه‌کارهای جامعه ستایشگری همین است که باید بدانند چه بگویند و چه نگویند و چه چیزی گفته شده و چه چیزی باقی مانده و به قول صائب:

یک عمر می‌شود سخن از زلف یار گفت

در بند آن نباش که مضمون نمانده است[3]

علی‌ای‌حال کار بسیار شده و مِن‌بعد هم فراوان خواهد شد، ولی تصمیم گرفته شد که از این پس فعالیت‌ها در قالب چند کمیته پیگیری شوند و در ابتدای امر، آقای جعفری را به عنوان دبیر این کمیته انتخاب کردیم و در مراحل بعدی قرار شد چند کمیته شکل بگیرد: کمیته‌های بررسی و عملکرد استان‌ها، کمیته پشتیبانی، کمیته رسانه و فضای مجازی و.... که تفصیل آن قرار است به آقایان ابلاغ شود.

---

۱. امروز دشمنان به زوایای زندگی من و شما ملّت انقلابی، با دقّت دارند نگاه می‌کنند که شاید نقطه ضعفی پیدا کنند و از آنجا نفوذ کنند؛ این مناطق نفوذ دشمن را شناسایی کنید، در مقابل آنها صف‌آرایی کنید؛ وقت را هدر ندهیم. امروز همه موظّفیم، همه مسئولیم؛ جامعه مدّاحان هم جزو جوامع مسئول کشور است؛ بیانات در دیدار ستایشگران اهل‌بیت علیهم‌السلام، ۱۳۹۷/۱۲/۷.

۲. عیون أخبار الرضا علیه‌السلام، ج۱، ص ۳۰۷، ح ۶۹.

۳. دیوان اشعار صائب تبریزی، غزل شماره ۱۹۸۱.

ما تحت لواء تشکیلات می‌توانیم اعتراضات‌مان را به هر نهاد و گروه و یا شخصی مطرح کنیم و نیازی نیست به طور فردی داد بزنیم و اعتراض کنیم، بلکه تشکیلات از طرف ما اعتراضات را مطرح می‌کند.

گوشه‌ای از فوائد تشکیلات

حاج منصور ارضی: مهم‌ترین نکته‌ای که در تشکیلات باید رعایت شود نظم است؛ نیرویی که بخواهد دیر بیاید و منظم نباشد و به برنامه‌های تشکیلات اهمیت ندهد، باید جریمه شود. اگر نظم برقرار نشود و اعضای تشکیلات به آن اهمیت ندهند، تشکیلات به جایی نمی‌رسد.

دومین نکته مهمی که هست، خبرنگارهاست که باید یک ستایشگر به شدت مراقب آن‌ها باشد و تا می‌تواند مصاحبه نکند و یا حرفی نزد که بشود از آن سوءاستفاده کرد. بنابراین ما در قدم اول باید خودمان را کنترل کنیم، زیرا خیلی‌ها در صدد این هستند که از کلمات ما برداشت‌هایی داشته باشند که ضد دین و ضد نظام و رهبری باشد.

باید تشکیلات راه بیفتد و حتماً باید عملیاتی شود تا مثمرثمر باشد و این که در تشکیلات به هرکسی که مسئولیتی واگذار شد، قبول کند و به بهترین شکل به سرانجام برساند.

یک آفتی که امروزه گریبان‌گیر ماست این است که جای خیلی‌ها و خیلی چیزها عوض شده و من می‌گویم هر کسی باید سر جای خودش باشد؛ ما تحت لواء تشکیلات می‌توانیم

اعتراضات‌مان را به هر نهاد و گروه و یا شـخصی مطرح کنیم و نیازی نیسـت به طور فردی داد بزنیم و اعتراض کنیم، بلکه تشکیلات از طرف ما اعتراضات را مطرح می‌کند. البته باید توجه داشته باشیم که اعتراضات به نحوی نباشد که موجب اشاعه فحشا و بی‌احترامی به نظام و رهبری شده و باعث شود که دشمن سوءاستفاده کند.

تا قبل از این، هیچ نهاد رسـمی نبوده که به ستایشگران هویت بدهد و در جاهای مختلف اعـم از بیت رهبری، صدا و سـیما، قوه قضائیه، سـپاه و ..... حمایت کنـد؛ مثلاً یکی از دردهایمان این است که چرا هر سال، روز دیدار ستایشگران با حضرت آقا، ما می‌رویم پیش ایشان و فقط می‌خوانیم. اصلاً مجال این نیست که ما با حضرت آقا صحبتی داشته باشیم و دستاوردها و برنامه‌هایمان را بگوییم و انتقاداتمان را مطرح کنیم.

وقتی این تشکیلات ایجاد شد و درست و صحیح عملیاتی گردید و زیر نظر سازمان تبلیغات یـا هر نهاد قانونی دیگری تأیید شـد، می‌توانـد از دخالت دیگران در امور ستایشـگری و همین‌طور از اشـتباهات و خراب‌کاری‌ها و عملکردهای ناصواب بعضی هیأت‌ها و بعضی از مداحـان جلوگیری کند و اصلاً یک دادگاهی بشـود برای خواننـده‌ای که چرت و پرت می‌گوید و یا مرتکب افعالی می‌شـود که دور از شأن ستایشگران است و باعث می‌شود که وجهه ستایشـگران در جامعه تخریب شود و متأسفانه برخی هیأت‌ها، خواننده‌ها را خراب کردند و با عملکردهای نادُرستشان باعث تخریب خیلی چیزها شدند که این مسائل باید در تشکیلات مطرح و اصلاح شود.

نباید تصوری پیش بیاید که باعث شود هر کسی که سواد رسانه‌ای خوبی دارد و در تراز گفتمان انقلاب اسلامی قرار گرفته است، بُلد شود و افرادی که سواد رسانه‌ای ندارند، خود به خود حذف شوند.

استفاده از تمام ظرفیت‌ها

حاج حسین هوشیار: چیزی که بنده متوجه شدم این است که تلاش جامعه ایمانی مشعر، معرفی، حمایت و تقویت هیأت و جریان ستایشگری در تراز انقلاب اسلامی می‌باشد. این اتفاق، هم باعث ایجاد فرصت‌هایی می‌شود و هم ممکن است تهدیدهایی را به وجود بیاورد؛ لذا مشعر باید تکلیف خودش را با این نکته روشن کند که اگر چهره‌های نوظهور در بعضی از شهرستان‌ها رشد کرد تکلیف چیست؟ نباید تصوری پیش بیاید که باعث شود هر کسی که سواد رسانه‌ای خوبی دارد و در تراز گفتمان انقلاب اسلامی قرار گرفته است، بُلد شود و افرادی که سواد رسانه‌ای ندارند، خود به خود حذف شوند. مثل اشتباهی که نشریه عقیق کرد که عکس تعدادی از مداحان عزیز را به عنوان مداح انقلابی چاپ می‌کرد و باعث شد بسیاری از مداحان اعتراض کردند که مگر ما انقلابی نیستیم! عرض من این است که دایره را آن‌قدر ضیق نکنیم که کسانی که به هر دلیل وارد رسانه نشدند را با دست خودمان و با بهانه‌هایی مثل این که دوره‌اش گذشته و یا فعلاً شور انقلابی ندارد و یا جوان

نیست، به بیرون هولشـــان بدهیم. در نتیجه خیلی از افرادی که در این راه استخوان خرد کرده هستند و پیش‌کسوت محســـوب می‌شوند و به نوعی صاحب‌نفس می‌باشند، عامداً یا ســـهواً از دایره خارج می‌شوند؛ بنابراین باید راهی برای آموزش سواد رسانه‌ای بیابیم که بتوانیم این دایره را بزرگتر کنیم و باعث نشود که قشری از عزیزان که به هر دلیل به این جلسه دعوت نشدند یا از قلم افتادند و یا حتی به دلیل این که فکر می‌کنید در تراز انقلاب نیستند، باعث سرخوردگی‌شان شـــود و منجر به مخالفت آن‌ها بشود و صدای اعتراض‌شان مانعی برای تشکیلات ایجاد کند.

تشکیلات موقعی جواب می‌دهد که بر اساس حبّ بین دل‌ها باشد، صرف ایجاد تشکیلات و صرف هم‌صنف بودن جواب نمی‌دهد، موقعی این هم‌صنف بودن جواب می‌دهد که هم‌دل باشیم.

ضرورتِ اخلاق در تشکیلات

مهدی تدینی[1]: به نظر بنده تشکیلات موقعی جواب می‌دهد که بر اساس حبّ بین دل‌ها باشد، صرف ایجاد تشکیلات و صرف هم‌صنف بودن جواب نمی‌دهد، موقعی این هم‌صنف بودن جواب می‌دهد که هم‌دل باشیم. هم دلی را باید یاد بگیریم، مصادیق هم‌دلی را باید بحث کنیم تا بفهمیم چگونه دل‌هایمان به هم نزدیک شـود، بعد از آن می‌توانیم به آینده تشـکیلات امیدوار باشیم. اگر محبت بین دل‌هایمان نباشد، تشکیلات جواب نمی‌دهد و این هم‌دلی این‌گونه نیست که با سالی یک‌بار و یا فصلی یک‌بار اتفاق بیفتد.

نکته دیگر این‌که: تقاضای من از اساتید خودم و از مشعر این است که در کنار این تشکیلاتی که داریم دم از آن می‌زنیم، دست ما را در دست اساتید اخلاق بگذارند. موانع و مشکلات راه را با استاد اخلاق نشان بدهند، زیرا اگر اخلاق نباشد، نه تنها تشکیلات راه‌گشا نیست، بلکه همه چیز دچار آفات جبران‌ناپذیری می‌شود.

---

۱. هیأت روضه‌الزهرا دزفول

فقه ستایشگری

مصطفی مروانی: دغدغه بنده نبودِ یک رساله عملی و شرعی برای جامعه ستایشگران است. از سالیان دور میراثی به اسم روضه‌خوانی سینه‌به‌سینه به ما رسیده که حس می‌کنم نسل ما این را به دو نیم تقسیم کرده است. با توجه به پیش‌رفت‌هایی که در جامعه امروزی صورت گرفته، باعث شده که خیلی از نوآوری‌ها به مرور به دستگاه سیدالشهدا علیه‌السلام اضافه شوند که هیچ ملاک و سنجشی هم برای آن‌ها جز رأی‌ها و نظرات شخصی افراد وجود ندارد.

باید کسانی را که هدف‌شان با ما یکی است، ولی سلیقه‌هایشان با ما تفاوت دارد، به هر روشی شده جذب‌شان کنیم که مبادا دشمن از طریق آن‌ها به ما ضربه بزند.

جذب حداکثری، دفع حداقلی

حاج منصور ارضی: همه نظرهایی که دوستان دارند، بسیار مهم و بجا و قابل تأمل است؛ به خاطر همین بنده گفتم که همه دوستان نظراتشان را مطرح کنند و اگر هم وقت نشد حتماً نظراتشان را بنویسند و ارائه بدهند تا در تشکیلات مورد بررسی قرار بگیرد و مقدمات و مؤخرات و متن و جریانش را بالا و پایین کنیم و ماحصل همه نظرات را به صورت یک مجموعه دربیاوریم و ببریم خدمت حضرت آقا و به سمع و نظر ایشان برسانیم و نظر نهایی ایشان را نیز در مورد برنامه‌هایمان بدانیم.

همان‌گونه که بعضی از رفقا هم اشاره کردند، جذب ما باید جذب حداکثری باشد. الان خواننده‌هایی داریم که خیلی سرکش هستند، ولی واقعاً زحمت می‌کشند. گاهاً سبک‌ها و روش‌ها مختلف است و یک سری ایرادهایی هم بعضاً دارند، اما باید توجه داشته باشیم که هدف واحد است و باید کسانی را که هدف‌شان با ما یکی است، ولی سلیقه‌هایشان با ما تفاوت دارد، به هر روشی شده جذب‌شان کنیم که مبادا دشمن از طریق آن‌ها به ما ضربه

بزند و حتی اگر لازم باشد، باید تشکیلات یک تیمی را ایجاد کند برای جذب کسانی که در جامعه مؤثر هستند و احتمالاً با ما اختلاف سلیقه دارند و ما باید کنار تشکیلات‌مان یک مجله یا گاه‌نامه‌ای را راه‌اندازی کنیم تا در آن، مطالب روز و اخبار و تحلیل‌ها و همین‌طور احکام مختص ستایشگری را نشر بدهیم تا ستایشگران در سرتاسر کشور از همه حیث تغذیه بشوند؛ البته در رابطه با دغدغه دوست‌مان که گفتند رساله عملی برای مداحان نیاز هست، ما یک چیزهایی را نوشتیم و یک کتابی داریم که مشتمل بر احکام مداحی و ستایشگری هم هست، امّا نیاز دارد گسترش داده شود. لااقل خود شما داشته باشید و به شهرستان‌ها هم این کتاب را انتقال بدهید.

به طور کلی ما نباید خودمان و برنامه‌هایمان را در چهار نفری که دور ما هستند، منحصر کنیم.

عدم محدودیت مخاطب

حاج مهدی سلحشور: یک خلأیی که ناشـــی از غفلت ماست و حاج‌آقا به آن اشاره کردند این اســت که ما فکر می‌کنیم مخاطب ما فقط همین کســانی هستند که حاضرند و حال آن‌که جامعه مخاطبین ما منحصر به این‌ها نیستند و اگر بخواهیم بشماریم، شش هفت تا جامعه مخاطب داریم که باید برای همه آن‌ها برنامه‌ریزی شــود و یک طیفی که با ما کمی فاصله دارند باید ببینیم برنامه ما برای آن‌ها چیســت! یک ســری پیرغلام و همچنین یک سری نوجوان که ما باید بدانیم با این‌ها چه تعاملی باید کرد و به طور کلی ما نباید خودمان و برنامه‌هایمان را در چهار نفری که دور ما هستند، منحصر کنیم.

برداشت‌های نادرست

محسن محمدی‌پناه[1]: از آنجایی که ما شما(حاج منصور) را به عنوان حجت قبول داریم و عملکرد شـما برای ما مهم هست، یعنی گاهی ما به عملکرد شما، استناد می‌کنیم و شما را ملاک افعال خودمان قرار می‌دهیم، شـما در ماه رمضان جلسه برگزار کردید و تقریباً در کل کشـور تنها جلسـه‌ای بود که تا آخر ماه رمضان برقرار بود و مشکل ما این هست که با یک طیفی در اسـتانمان درگیریم که دلسوز هم هستند و با استناد به کلام حضرت آقا که فرمودند: «ماه رمضان بایـد مردم خلوت کنند با خدا»[2]، با مجالس مناجات‌خوانی که در ماه رمضان گرفته می‌شود، مخالف هستند. لذا مجلسی که در ماه رمضان راه انداختیم، با استقبال مردم مواجه نشد و در آخر به دست همان اشخاص تعطیل شد. سؤال من این است

۱. هیأت انصار ولایت یزد

۲. ماه رمضان در مقیاس هر سال، مانند فرصتهای نماز در هر شبانه روز، فرصت بیدار باش و خلوت با خدا و ایجاد نورانیت در دل و نفس است؛ بیانات در دیدار مسئولان نظام، ۱۳۸۹/۵/۲۷.

شمایی که محضر آقا رفتید و از حضرت ایشان در رابطه با مجالسی که با رعایت پروتکل‌ها برگزار می‌شود استفتاء کردید، نظر حضرت آقا چه بوده است؟

حاج منصور ارضی: آنها معنای خلـوت را نفهمیدند؛ خلوت یعنی وقتی که با خدا ارتباط برقرار می‌کنی ارتباطت را با بقیه قطع کن و این که هر کسی با خودش و خدا خلوت داشته باشـد منافاتی ندارد با این‌که در صحنه هم حاضر باشد؛ من وقتی برگزاری جلسه را با آقا مطرح کردم به شـدت اسـتقبال کردند و فرمودند: مردم باید برنامه داشته باشند و به این شب‌زنده‌داری‌ها و احیاءها نیازمندند و وقتی هم که مجلس را اجرا کردیم، آقا هم پشتیبانی کرد و کسانی هم که اعتراض می‌کردند ساکت شدند و داستان عوض شد.

حضرت آقا سال گذشته در میلاد حضرت زهرا، داستان حضرت یونس را مطرح کردند[1] و می‌خواسـتند به این اشاره داشته باشند که یک شباهتی بین ستایشگر و یونس پیغمبر هست. همان‌گونه که یونس پیغمبر امتش را رها کرد و دچار شکم ماهی شد، ستایشگران

باید خوف این را داشته باشیم که ممکن است با یک کم‌کاری و قصور در تکلیف، اهل‌بیت مقام نوکری را از ما بگیرند و ما را از این وادی بیرون کنند.

۱. من این را به شـما برادران عزیز که جامعه‌ی مدّاحی را تشـکیل داده‌ایـد و نقش‌آفرینی میکنید عرض بکنم که این مسـئولیّت، مسئولیّت مهمّی است؛ اگر به مسئولیّت هدایت به همین شکلی که عرض شد، عمل نکنیم، مسئولیم پیش خدای متعال؛ یعنی وقتی یک وظیفه‌ای متوجّه ما شد، آن وظیفه را باید عمل کنیـم؛ اگر عمل نکنیم خدای متعال به خشـم می‌آید. ببینید یک نمونـه در قرآن حضرت یونس، پیغمبر بزرگوار الهی [است که] از قوم خودش قهر کرد؛ از نظر ما کار بی‌منطقی هم نکرد، سالها دعوت کرده بود اینها را به هدایت و اینها روی کفر و ضلالت پافشاری کرده بودند؛ دیگر این آدم چه کار کند؟ قهر کرد و [از میان آنها] بیرون آمد، امّا در منطق الهی نباید قهر می‌کرد؛ بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار ستایشگران اهل‌بیت، ۱۳۹۸/۱۱/۲۶

هــم اگر مــردم را رها کردند و مجالس را تعطیل کردند، باید مثل یونس پیغمبر توبه و انابه و ناله کنند و به اهل‌بیت ﷺ متوسل شوند تا خداوند از تقصیراتشان بگذرد و باید خوف این را داشته باشیم که ممکن است با یک کم‌کاری و قصور در تکلیف، اهل‌بیت ﷺ مقام نوکری را از ما بگیرند و ما را از این وادی بیرون کنند.

اگر بخواهیم عمداً یا ســهواً دستگاه امام حسین ﷺ و اهل‌بیت ﷺ را خلوت کنیم، فوراً کس دیگری را جای ما می‌گذارند و این سنت خداوند است که می‌فرماید: «يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنوا مَن يَرتَدَّ مِنكُم عَن دينِهِ فَسَوفَ يَأتِي اللّهُ بِقَومٍ يُحِبُّهُم وَ يُحِبّونَهُ»[1]؛ این کار خداست که وقتی شما به بی‌راهه رفتید -اگر چه شاید چند صباحی هم مهلت بدهد- امّا اگر برنگردید فوراً قومی دیگر را جایگزین شما می‌کند و این مسئله برای خدا کاری ندارد.

۱. مائده، آیه۵۴.

فعالیت‌های فراتشکیلاتی

سیدعلی حسینی نژاد: بنده چند مطلب دارم که ابتدا خطاب به حاج‌آقای ارضی و مطالبی هم خطاب به دوستان مشعر است:

بسیاری از فعالیت‌هایی که در حیطه ستایشگری است، با تشکیلات عملی نمی‌شود. بلکه گاهی اوقات خود حاج آقای ارضی با تریبونی که در اختیار دارد می‌تواند به نحوی عمل کند که با هزاران ستایشگر و تریبون و تشکیلات برابری کند. گاهی فریاد شما خیلی اثرگذارتر است. یکی از مهم‌ترین مشکلات امروز جامعه ستایشگری، انحصار در جریان ستایشگری کشور است که باید شکسته شود و این کارکرد تشکیلات نیست. گاهی اوقات افراد مؤثری مثل شما(حاج منصور) که در پایتخت صاحب تریبون هستید و در کشور مانیتورینگ دارید یعنی همه دارند کلام شما را رصد می‌کنند و خیلی از رسانه‌ها مأمور به پوشش کلام شما هستند یا اصلاً پوشش رسانه‌ای شما برایشان جاذبه دارد، این انحصار را بشکنید. شکستن انحصار کار تشکیلات نیست، زیرا اگرچه جایگاه و ساختار کانون مداحان برای ما الزاماتی

بسیاری از فعالیت‌هایی که در حیطه ستایشگری است، با تشکیلات عملی نمی‌شود. بلکه گاهی اوقات خود حاج آقای ارضی با تریبونی که در اختیار دارد می‌تواند به نحوی عمل کند که با هزاران ستایشگر و تریبون و تشکیلات برابری کند.

ایجاد می‌کند، اما چون یک ساختارِ در دل یک سازمان است و وابستگی‌های خودش را دارد، نمی‌تواند اثرگذار باشد. پس هیچ جایی مثل مشعر نمی‌تواند نفوذ داشته باشه، چون مشعر یک جامعه آزاد است و این حریت و آزادی مشعر است که می‌تواند مثمر ثمر باشد.

تشکیلات تا حنجره حاج منصور ارضی‌ها را نداشته باشد، هیچ اقتدار و الزامی ندارد؛ مسئله دیگر این است که باید همین ابتدا روشن شود و به صراحت بیان شود که هدف ما از ایجاد تشکیلات چیست و اینکه باید ما در قشر خودمان به شناخت ظرفیت‌ها بپردازیم و ببینیم که هر کدام از رفقا در کنار مداحی در چه زمینه دیگری هم می‌تواند فعالیت کند و باید این ظرفیت‌ها را تجزیه و تحلیل کنیم و از ظرفیت‌ها استفاده شود؛ چرا نباید قشر ستایشگر در مراجع تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز سهمی داشته باشد و صرفاً در حد یک کاربر عمل کند!

ثمره تشکیلات

حاج منصور ارضی: ایــن جمله ناامیدکننده اســت و من قبول ندارم که بگوییم تشــکیلات هیچ اثری ندارد؛ همین که دشمن، ما را مداح‌های درباری خطاب می‌کند و از مــا عصبانی اســت، یعنی از ما ضربــه خوردند و ما اثرگذار بودیم؛ این که من می‌گویم تشکیلات باید باشد، دارم تجربه یک عمر زندگــی‌ام را بیان می‌کنم؛ اگر این تشــکیلات باشد می‌توانیم با همه بجنگیم و خوبی این تشکیلات این است که با از بین رفتن اشخاص، خط از بین نمی‌رود و راه ادامه دارد و تشکیلات به قوت خودش باقی اســت و این تشکیلات است که از حقوق مداحان دفاع می‌کند و این تشکیلات است که جرأت می‌دهد.

این که من می گویم تشکیلات باید باشد، دارم تجربه یک عمر زندگی‌ام را بیان می کنم؛ اگر این تشکیلات باشد می توانیم با همه بجنگیم و خوبی این تشکیلات این است که با از بین رفتن اشخاص، خط از بین نمی‌رود و راه ادامه دارد

نشست صمیمانه جمعی از ستایشگران جوان استان اهل بیت علیهم‌السلام
ششمین نشست صمیمانه جمعی از ستایشگران جوان استان اهل بیت علیهم‌السلام
درآستانه میلاد حضرت زهرا سلام‌الله‌علیها و دیدار سالانه ستایشگران با رهبر معظم انقلاب

حبیب چون وصل به کرامت شده است، وجود خودش هم کریم است. پس حبیب تمام‌شدنی نیست، همیشگی است و این خصوصیت همه اصحاب عاشورایی است که تا عاشورا زیارتش جاری است، خواهند گفت:

«وعلی الارواح التی حلّت بفنائک»

حبیب اهل اشاره است، نیاز به توضیح ندارد. کافی است امام علیه‌السلام لبانش را تر کند و بفرماید: **حبیب بشتاب!**

آن وقت این حبیب است که با سر به آستان محبوب خواهد آمد.

«**الی الحبیب**» محفلی است برای هم‌افزایی و هم‌گرایی جامعه ستایشگران جوان اهل‌بیت علیهم‌السلام در راستای بسط گفتمان اسلام ناب.

جامعه ایمانی مشعر،
محفلی است برای گردآمدن
هیأت‌های کشور.
مشعر چیزی جز اجتماع هیأت‌ها نیست،
جامعه‌ای فراتر از مرزهای نژادی و
تقسیمات جغرافیایی و سیاسی.
اجتماعی ایمانی و توحیدی است

۰۲۵ ۳۲۹۲ ۸۹ ۵۱
۳ ۰۰۰ ۱۵۴۲
www.۱۵۴۲.org
info@۱۵۴۲.org

که به دنبال ارتباط بیشتر
محبّان سیدالشهدا علیه‌السلام است...
قرار نیست مشعر تولید کند.
قرار است مشعر آیینه تولیدات
و فعالیت‌های شما باشد.
اینجا، جای آرم هیأت شماست
که باید در شماره‌های بعد پرش کنید...